

Arhivei de Folklor, III, p. 37, 107, 121, 159). O explicație a acestei schimbări fonologice n'a fost dată până acumă (cf. G. Ivănescu, *Din fonetica evolutivă a limbii române cu câteva discuții de fonetică generală* în *Buletinul Institutului de Filologie Română* « Alexandru Philippide », vol. II, 1935, p. 133, 137, 138).

În articolul *Toponimice slave din Valea Almăjului* (v. p. 175 și u. din acest volum), am arătat că graiul slav vorbit cândva în Almăj avea o pronunțare bilabială a lui *v*, păstrată până astăzi în graiul almăjan la câteva toponimice și elemente lexicale de origine slavă: *Dubáuša* (cf. *Dubovčac*), *Ríšáua* = *Ríšava* « Orșova », *Cri'stou* « Ziua Crucii » < s.-cr. *Krstov* « idem », etc. Această particularitate fonetică nu a fost proprie numai graiului slav din Almăj. Astfel Carașovenii o au în oarecare măsură și astăzi¹⁾ și e de presupus că a existat la toți Slavii pe care Români din Sud-Vestul Banatului i-au romanizat.

În cazul acesta forme ca *luvat*, *núvăr*, *låbdă* (< *lavdă < *lawdă, *capt* < *caft < *cavt < *cawt), etc., în loc de *luuat*, *núvăr* « nour », *laudă*, *cavt*, etc., sunt un fel de « falșe regresii » datorite străduinței de a evita forme cu *u* care au putut fi considerate ca având un fonetism străin, pe timpul când Slavii din Banat erau pe cale de a se romaniza.

E. PETROVICI

3. SUFIXUL -OIU (-OŃU) ÎN TOPONIMIE

În DR. V, p. 576—578, am arătat că sufixul *ońu* are astăzi în Banat funcția pe care a avut-o, în celealte graiuri dacoromâne, sufixul *-escu*. Amândouă sufixele s'au cristalizat în nume de familie: *Pavelescu* = *Păvăloń*.

M'am întrebat încă de pe atunci, dacă acest paralelism între cele două sufixe nu se regăsește și în toponimie. Numelor de sate în *-ești* ar trebui să-i corespundă nume în *-oń*.

De fapt astfel de toponimice există în Valea Jiului în jurul Petroșenilor. Cel mai cunoscut este numele comunei *Iscroni* (pronunțat *Iscroń*) de lângă Vulcan. E un derivat cu sufixul *-oń* dela porecla *Iscra* < slav *iskra* « scânteie ». De comuna Uricani ține

¹⁾ V. Petrovici, *Graiul Carașovenilor*, p. 16—18.

cătunul *Bărboni*. Tot cătunuri sunt și *Ilioni* și *Birđoni* (pronunțat *Bđ'irăđóni*), întâiul în comuna Hubițeni, al doilea în comuna Petrila.

E de remarcat că funcția sufixului e încă înțeleasă. Pe când anchetam cătunul Cimpa (comuna Petrila) pentru ALR., am întrebat pe informatorul care îmi însira numele cătunelor comunei Petrila, dacă știe de ce se numește unul dintre cătunuri *Bđ'irăđon*. Acesta mi-a răspuns: Fiindcă acolo stau *Bđ'irăđonii*. De fapt aproape toți locuitorii acelui cătun au numele de familie *Birđu* (*Bđ'irăđu*).

Cu siguranță întrebuițarea sufixului *-oňu* la formarea numelor de familie e nouă. De aceea lipsește în toponimia românească mai veche. Toponimice în *-oň* s-au putut naște numai într'o regiune colonizată relativ recent, după ce s'a încetățenit obiceiul de a forma nume de familie în *-oňu*, cum este cazul cu Valea Jiului, unde mai trăește tradiția că populația de azi a bazinului Petroșenilor a venit nu de mult din Țara Hațegului (cf. DR., VII, p. 367).

E. PETROVICI

4. O SEAMĂ DE TOPONIMICE ROMÂNEȘTI DIN REGIUNEA NIȘULUI

Contribuțiile de mai jos trebuie considerate ca o completare a listelor de nume de localități de origine românească din Peninsula Balcanică date de S. Dragomir (*Vlahii și Morlacii*, Cluj, 1924), Th. Capidan (DR., III, p. 145, nota 1) și S. Pușcariu (*Studii istro-române*, II, p. 277—297).

SÂRB. VALNIŠ < ROM. ALUNIȘ

În articolul *Toponimice slave din Valea Almajului* (v. volumul prezent p. 175 §. u.), am spus că forma oficială a numelor de localități e adeseori aşa de stâlcită încât e aproape cu neputință de a le găsi etimologia. Aşa de ex. numele oficial sărbesc *Valniš*, sat din regiunea Pirotului în imediata apropiere de vechea graniță dintre Bulgaria și Serbia, în munții numiți *Vlaška Planina*, (v. *Rečnik Mesta*, Beograd, 1925, II, p. 51), nu ne spune nimic. De îndată însă ce avem forma populară, notată fonetic (cu indicația accentului) de profesorul Belić dela Belgrad: *Valuniš* (v. A. Belić, *Dij-*